

حکیم سید سلمان موسوی جهرمی معروف به شاه سلمان فرزند ابوالفتوح، طبیعی حاذق و زاهد و عارفی وارسته بود که در اواخر قرن دهم و اوائل قرن یازدهم می زیسته و نسب وی با 16 واسطه به شیخ صفی المدین اردبیلی (560-737) و با 36 واسطه به امام موسی بن جعفر (ع) می رسد.

وی در جهرم متولد شد و در زادگاه خود و اصفهان تحصیلات خویش را پی گرفت و به خصوص در علم پزشکی و طب شهره آفاق گشت به طوری که او را جالینوس و بقراط زمان نامیده اند و چون شاه عباس اول از مقام و شهره علمی وی مطلع شد او را به اصفهان فرا خواند.

وقتی معالجات وی در بیماری شاه و اطرافیان موثر افتاد، مقام و منصب و لقب حکیم باشی به وی اعطاء شد، البته عموم اجداد و آبا شاه سلمان موسوی، حکیم و طیب بوده و نیز تعدادی از فرزندان وی پزشک بودند. از جمله، حکیم میرزا سید احمد حکیم باشی فرزند سید سلمان که پس از فوت پدر به مقام حکیم باشی می رسد و تعلیم و تربیت شاه صفی صفوی را برعهده می گیرد.

آیت الله سید عبدالمباقی آیت اللهی که از نوادگان سید سلمان است، می نویسد؛ جد اعلای ما در جاهایی از جمله در جهرم دارای املاک بوده لذا پس از ماجرای که در اصفهان پیش آمد به جهرم می آید و پس از وفاتش او را در یکی از املاکش دفن می کنند و اکنون مقبره وی که در کوی صحرا کوچه جنب امامزاده اسماعیل (ع) جهرم واقع است زیارتگاه و محل استجابت دعا و استشفاء است.

گردآوری مجیدرضا جهان مهین

[لینک مطلب](#)